

Powszechny
dziennik praw państwa i rządu
dla
cesarstwa austriackiego.

Część XXV.

wydana i rozestana:
w wydaniu wyłącznie niemieckim: 16. Kwietnia 1851,
w wydaniu niniejszem dwa językowem: 7. Maja 1851.

Allgemeines
Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das
Kaiserthum Oesterreich.

XXV. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 16. April 1851,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 7. Mai 1851.

Część XXV.

wydana i rozestana:

w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 16. Kwietnia 1851,

w wydaniu niniejszem dwujęzykowem: 7. Maja 1851.

84.

Cesarski patent z dnia 11. Kwietnia 1851,

obowiązujący w Austrii powyżej i poniżej Ensy, w Czechach, Morawii, Szląsku, Styryi, Karyntyi, Krainie, Solnogradzie, Istrii, Gorycyi i Gradysce i w bezpośrednim zarządzie państwa zostającym mieście Tryeście wraz z jego okręgiem.

którym się normuje postępowanie władz sądowych w celu przeprowadzenia patentu z dnia 25. Września 1850 ^{*)}, względem przekazania indemnizacyi w kapitale za pobory, w skutek uwolnienia gruntowego, albo zniesione albo wykupić się mające.

My Franciszek Józef pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroaeyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiążę Austrii; Wielki-Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogradu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki-Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, Książę górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piaceney i Gwastalli, Oświecina i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski, Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzaeyi i na Istrii; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej; Wielki-Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d. na wniosek Naszej Rady ministrów, stosownie do §.87. konstytucyi państwa, uchwalamy następujące postanowienia, co do postępowania władz sądowych w celu przeprowadzenia Naszego patentu z d. 25. Września 1850. względem przekazania odpłacenia w kapitale za pobory, w skutek uwolnienia gruntowego zniesione lub wykupić się mające i rozporządzamy, ażeby postanowienia te, bezzwłocznie weszły w wykonanie w krajach koronnych: Austrii powyżej i poniżej Ensy, w Czechach, Morawii, Szląsku, Styryi, Karyntyi, Krainie, Solnogradzie, Istrii, Gorycyi i Gradysce, tudzież w bezpośrednim zarządzie państwa zostającym mieście Tryeście, wraz z jego okręgiem.

^{*)} W zbiorze nstaw z roku 1850 dz. pr. p. Cz. CXXXII. Nre 374.

XXV. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 16. April 1851,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 7. Mai 1851.

84.

Kaisertliches Patent vom 11. April 1851,

wirksam für Oesterreich ob und unter der Enns, Böhmen, Mähren, Schlesien, Steiermark, Kärnthen, Krain, Salzburg, Istrien, Görz und Gradiska und die reichsunmittelbare Stadt Triest und deren Gebiet, wodurch das Verfahren der Gerichtsbehörden zur Durchführung des Patentcs vom 25. September 1850^{*)}, rücksichtlich der Zuweisung der Capitals-Entschädigung für die in Folge der Grundentlastung aufgehobenen oder abzulösenden Bezüge, normirt wird.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Anschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Bräxen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Catturo und auf der windischen Mark; Grosswoiwod der Woiwodschaft Serbien etc. etc.

haben über Antrag Unseres Ministerrathes nach Massgabe des §. 87 der Reichsverfassung die nachfolgenden Bestimmungen über das Verfahren der Gerichtsbehörden zur Durchführung Unseres Patentcs vom 25. September 1850, rücksichtlich der Zuweisung der Capitals-Abfertigung für die in Folge der Grundentlastung aufgehobenen oder abzulösenden Bezüge zu beschliessen befunden und verordnen, dass dieselben in den Kronländern Oesterreich ob und unter der Enns, Böhmen, Mähren, Schlesien, Steiermark, Kärnthen, Krain, Salzburg, Istrien, Görz und Gradiska und in der reichsunmittelbaren Stadt Triest und deren Gebiete sofort zur Ausführung gebracht werden.

^{*)} Im Jahrgang 1850 des Reichsgesetzblattes, Stück CXXXII. Nr. 374.

I. Kompetencya.

§. 1. Do przedsięwzięcia wskazanych tu właśnie czynności urzędowych w celu przeprowadzenia patentu z dnia 25. Września 1850, jest z reguły ten sąd właściwy który ma na sobie prowadzenie księgi publicznej, w której znajduje się realność wciągnięta, z której posiadaniem połączone jest prawo do pobierania powinności, w skutek uwolnienia gruntowego zniesionych albo wykupić się mających.

§. 2. Co do dóbr, w tabuli krajowej i lenniczej wciągniętych, zostaną czynności te przekazane sądowi krajowemu w siedlisku komisji krajowej uwolnienia gruntowego tego kraju koronnego, w którym realność leży.

II. Oddzielenie praw do poborów i kapitału uwolnienia gruntowego od gruntu i ziemi.

§. 3. Intabulowany posiadacz uprawnionej do poborów realności, każdego czasu jeszcze przed rozpoczęciem pertraktacji, upoważniony jest skutecznie w publicznej księdze u sądu realnego, w §. 1. oznaczonego, oddzielenie praw poborowych (albo kapitału indemnizacyjnego na ich miejsce wstępującego) od posiadłości ziemskich.

Oddzielenie to nastąpi przez zanotowanie w księdze, które tę prawną ma moc, iż prawa poborowe na przyszłość nie stanowią żadnej części składowej dobra nieruchomości i że przeto później w księgi wciągnięta pretensya nie zyska już więcej prawa zastawu do onych.

III. Rozpoczęcie postępowania.

§. 4. Sąd przynależny ma postępowanie rozpocząć:

1. na żądanie jednej z stron, przytem interesowanych, skoro kapitał indemnizacyjny za realność, której posiadanie do poboru uprawnia, albo

a) zupełnie co do wszystkich zniesionych i wykupionych poborów, albo

b) tylko co do części tychże jest oznaczony i sądowi oznajmiony.

2. a nawet i przedtem na żądanie posiadacza realności, do poborów z jej posiadania uprawniającej, lubo sam kapitał indemnizacyjny jeszcze wcale nie jest oznaczony.

§. 5. Sąd, skoro do rozpoczęcia postępowania zawezwany będzie, dochodzić ma, czy realność do poboru uprawniająca, obciążona jest ograniczeniem w wolnem zarządzaniu takową, czy i jakie prawa hipoteczne na niej ciążyą, i czy posiadacz intabulowany, uzyskał oraz prawo do poborów i własności.

IV. Postępowanie przy zupełnie oznaczonych kapitałach indemnizacyjnych.

A. Jeżeli realność nie jest obciążona, albo porozumienie między hipotecznymi wszystkimi wierzycielami wykazaną jest.

§. 6. Intabulowany posiadacz realności, do poborów uprawniającej, może dla siebie żądać przekazania kapitału indemnizacyjnego, jeżeli realność nie jest obciążoną, albo wszyscy intabulowani wierzyciele ku temu zgodnie się oświadczą.

§. 7. Tym końcem, winien takowy wykazać intabulowane oddzielenie kapitału indemnizacyjnego, w §. 3. wskazane, niemniej też zażądać uczynić warunkom, w §. 6-m

I. Zuständigkeit.

§. 1. Zur Vornahme der hier vorgezeichneten Amtshandlungen Behufs der Durchführung des Patentens vom 25. September 1850 ist in der Regel dasjenige Gericht zuständig, dem die Führung des öffentlichen Buches obliegt, in welchem das Gut eingetragen erscheint, mit dessen Besitz das Bezugsrecht auf die in Folge der Grundentlastung aufgehobenen oder abzulösenden Leistungen verbunden ist.

§. 2. Rücksichtlich jener Güter, welche in den Land- und Lehentafeln eingetragen sind, werden diese Amtshandlungen dem Landesgerichte am Sitze der Grundentlastungs-Landescommission desjenigen Kronlandes zugewiesen, in welchem das Gut gelegen ist.

II. Trennung der Bezugsrechte und des Entlastungs-Capitals von Grund und Boden.

§. 3. Der bücherliche Besitzer des bezugsberechtigten Gutes ist jederzeit, auch noch vor dem Beginne einer Verhandlung befugt, die Trennung der Bezugsrechte (oder des an ihre Stelle tretenden Entlastungs-Capitals) von Grund und Boden im öffentlichen Buche bei dem in §. 1 bestimmten Realgerichte zu bewirken.

Diese Trennung hat mittelst einer bücherlichen Anmerkung zu geschehen, welche die Rechtswirkung hat, dass die Bezugsrechte für die Folge keinen Bestandtheil des unbeweglichen Gutes bilden, und dass daher eine später eingetragene bücherliche Forderung auf dieselben kein Pfandrecht mehr erlangt.

III. Einleitung des Verfahrens.

§. 4. Das zuständige Gericht hat das Verfahren einzuleiten:

1. über Begehren einer der dabei betheiligten Parteien, sobald das Entlastungs-Capital für das bezugsberechtigte Gut, entweder

- a) vollständig rücksichtlich sämmtlicher aufgehobener und abgelöster Bezüge, oder
- b) nur rücksichtlich eines Theiles derselben ermittelt, und dem Gerichte bekannt gegeben worden ist.

2. Auch noch vor diesem Zeitpunkte über Einschreiten des Besitzers des bezugsberechtigten Gutes, wengleich das Entlastungs-Capital selbst noch gar nicht ermittelt ist.

§. 5. Sobald das Gericht zur Einleitung des Verfahrens aufgefordert wird, hat es zu erheben, ob das bezugsberechtigte Gut mit einem die freie Verfügung beschränkenden Bande behaftet sei, ob und welche Hypothekarrechte darauf lasten, und ob der bücherliche Besitzer zugleich bezugs- und eigenberechtigt sei.

IV. Verfahren bei vollständig ermittelten Entlastungs-Capitalien.

A. Wenn das Gut nicht belastet ist, oder das Einverständniss sämmtlicher Hypothekargläubiger ausgewiesen wird.

§. 6. Der bücherliche Besitzer des bezugsberechtigten Gutes kann die Zuweisung des Entlastungs-Capitals für sich in Anspruch nehmen, wenn das Gut unbelastet ist, oder alle bücherlichen Gläubiger damit einverstanden sind.

§. 7. Zu diesem Behufe hat derselbe die im §. 3 angedeutete bücherliche Trennung des Entlastungs-Capitals, sowie das Vorhandensein der im §. 6 vorgeschriebenen Bedingungen durch

przepisanym, przez przedłożenie tak ekstraktu intabulacyjnego, jak prawomocnie obowiązujących oświadczeń wierzycieli, — poczem mu sąd kapitał indemnizacyjny przekazać, i dalsze zarządzenia wedle §. 50. i 51, zaprowadzić ma.

B. Jeżeli realność jest obciążona i porozumienie między wierzycielami nie jest wykazane.

§. 8. Jeżeli przypadek §^{tu}. 6 nie ma miejsca, tedy sąd z reguły wszystkich, którym przysłuża na realności prawo zastawu, edyktem zwołać ma. Na upraszanie posiadacza realności, do poborów uprawniającej, można jednakże zaniechać zwołania takowego, jeżeli przedłoży wyciąg intabulacyjny, z którego wykazuje się nastąpienie oddzielenie kapitału indemnizacyjnego od posiadłości ziemskiej (§. 3), równie jak i ta okoliczność, iż pod względem na liczbę i znane zamieszkanie wierzycieli hipotecznych, tudzież na summę kapitału indemnizacyjnego, zwołanie edyktalne nie zdaje się być potrzebne. Nie będzie się żądać przedłożenia intabulacyjnego ekstraktu, jeżeli sąd, pertraktacyą zajmujący się, ma na sobie oraz prowadzenie księgi publicznej.

W takim razie, winien sąd natychmiast, stosownie do §. 16, wyznaczyć termin do wysłuchania interesentów, zresztą zaś zachować postanowienia niniejszej ustawy.

Przeciw uchwale sądu, że wezwanie edyktalne nastąpić lub zaniechanem być ma, rekursu nie przypuszcza się.

§. 9. Edykt wzywający, zamieszczonym być ma w dzienniku urzędowym gazety rządowej dotyczącego kraju koronnego, a to po trzykroć z przerwami, i także w sądzie przybitym będzie.

Jeżeli realność zaajduje się w powiecie sądu innego, a nie tego, który edykt wydał, wtedy wezwanie także w siedzibie pierwszego ma być przybite.

10. Edykt może do wyboru sądu rozciągać się na jedno lub więcej dóbr naraz, z posiadaniem których połączone jest prawo do poborów. Tenże zawierać ma :

- a) nazwę sądu, który go wydaje;
- b) dokładne oznaczenie realności;
- c) nazwisko intabulacyjnego posiadacza i do poboru uprawnionego;
- d) cyfrę kapitału indemnizacyjnego;
- e) wyrażone w §. 14. i 29. niniejszej ustawy skutki zaniechanego zameldowania które dosłownie mają być wymienione.
- f) wymogi zameldowania, i nareszcie
- g) dzień kalendarzowy, którego schodzi termin zameldowania, mający być obrachowany aproksymacyjnie na dni 60 po obwieszczeniu edyktu.

§. 11. Równocześnie z wydaniem edyktu, winien sąd, oprócz przypadku §. 3. w publicznej księdze przy realności do poboru uprawniającej zanotować kazać, że pertraktacya dla przekazania kapitału indemnizacyjnego już jest rozpoczętą, przyczem termin, kiedy się zameldowanie kończy, jasno ma być wyrażony.

Beibringung des bücherlichen Extractes und der rechtsverbindlichen Erklärungen der Gläubiger darzuthun, worauf ihm das Gericht das Entlastungs-Capital zuzuweisen, und die weiteren Verfügungen nach §. 50 und 51 zu treffen hat.

B. Wenn das Gut belastet ist, und das Einverständniss der Gläubiger nicht vorliegt.

§. 8. Tritt der Fall des §. 6 nicht ein, so hat das Gericht in der Regel alle diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf dem Gute zusteht, mittelst Edictes zur Anmeldung ihrer Ansprüche aufzufordern. Ueber Ansuchen des Besitzers des bezugsberechtigten Gutes kann jedoch diese Aufforderung unterbleiben, wenn derselbe einen bücherlichen Extract beibringt, aus welchem die erfolgte Trennung des Entlastungs-Capitals von Grund und Boden (§. 3) sowie der Umstand ersichtlich wird, dass eine Edictal-Vorladung mit Rücksicht auf die Anzahl und den bekannten Wohnort der Hypothekargläubiger und auf den Betrag des Entlastungs-Capitals entbehrlich erscheine. Die Beibringung des bücherlichen Extractes entfällt, wenn dem Gerichte, welches die Verhandlung vorzunehmen hat, zugleich die Führung des öffentlichen Buches zusteht.

Im Falle dieses Paragraphes hat das Gericht sogleich die Tagsatzung zur Einvernehmung der Interessenten nach §. 16 anzuordnen, im Uebrigen aber sich nach den Bestimmungen dieses Gesetzes zu benehmen.

Gegen den Beschluss des Gerichtes, dass die Edictal-Aufforderung einzutreten, oder zu unterbleiben habe, findet keine Berufung Statt.

§. 9. Das Aufforderungs-Edict ist in das Amtsblatt der Regierungszeitung des betreffenden Kronlandes zu drei verschiedenen Malen einzuschalten und bei Gericht anzuschlagen.

Ist das Gut in dem Bezirke eines anderen als desjenigen Gerichtes gelegen, von welchem das Edict erlassen wird, so ist dieses auch am Sitze des ersteren anzuschlagen.

§. 10. Das Edict kann nach der Wahl des Gerichtes sich auf ein oder mehrere bezugsberechtigte Güter zugleich erstrecken, und hat zu enthalten:

- a) *Die Benennung des Gerichtes, von dem es erlassen wird;*
- b) *die genaue Bezeichnung des Gutes;*
- c) *den Nomen des bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten;*
- d) *die Ziffer des Entlastungs-Capitals;*
- e) *die in den §§. 14 und 29 dieses Gesetzes ausgedrückten Folgen der unterlassenen Anmeldung, welche wörtlich anzuführen sind;*
- f) *die Erfordernisse der Anmeldung, und*
- g) *den Kalendertag, an welchem die Anmeldefrist, welche annäherungsweise auf 60 Tage nach der Kundmachung des Edictes zu berechnen ist, abläuft.*

§. 11. Gleichzeitig mit der Erlassung des Edictes hat das Gericht ausser dem Falle des §. 3 im öffentlichen Buche bei dem bezugsberechtigten Gute anmerken zu lassen, dass die Verhandlung wegen Zuweisung des Entlastungs-Capitals eingeleitet sei, wobei der Termin, mit welchem die Anmeldefrist zu Ende geht, ersichtlich zu machen ist.

Zanotowanie to taką ma moc prawną, iż na wierzycieli hipotecznych po upływnym już terminie do wciągnięcia, zgłaszających się przy tej rozprawie, z urzędu nie bęożie miano żadnego względu (§. 20).

§. 12. Zameldowanie może nastąpić ustnie lub piśmiennie, i ma zawierać:

- a) dokładne wyszczególnienie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania, tudzież zamieszkania (liczby domu) zgłaszającego się i pełnomocnika jego, jeżeli jest jaki mającego przedłożyć pełnomocnictwo, legalnemi wymogami opa trzone i legalizowane;
- b) kwotę żądanej pretensyi hipotecznej tak co do kapitału, jako też co do prowizyi, jeżeli się jakie należą, o ily te równe mają z kapitałem prawo zastawu;
- c) tabularne oznaczenie pozycyi zameldowanej, a
- d) jeżeli zgłaszający się mieszka poza krajem koronnym, wymienienie pełnomocnika, tamże zamieszkałego, do odbierania sądowych rozporządzeń; w przeciwnym bowiem razie takowe tylko przez pocztę do zgłaszającego się odesłane będą, a to z takim samym skutkiem prawnym, jak gdyby do własnych jego rąk były doręczone.

§. 13. Za osoby nie własnouprawnione, za gminy i inne korporacye, za fundusze, stojące pod zarządem lub kontrolą publiczną, tudzież za lenna, fideikomisy i t. p. zgłosić się winni zastępcy ich i organa, własnemi przepisami praw ustanowieni.

§. 14. Kto się nie zgłosi w terminie wyznaczonym, uważanym będzie za zezwalającego na przekazanie swej pretensyi do kapitału indemnizacyjnego w miarę porządku kolejnego, w jakim następować ma, przy dalszej pertraktacyi już więcej nie będzie słuchanym, a przeto też i dalsze nań spadają skutki, jakie pociąga za sobą niestawienie się w terminie wyznaczonym dla wierzycieli hipotecznych.

Jeżeli przy pertraktacyi nie zaprzeczono prawdziwości, lub tabularnemu porządkowi kolejnemu pretensyi niezameldowanej, nately będą zastosowane §§. 39 i 40.

§. 15. Wniesione zgłoszenia, należy zbierać, zaraz po ich wniesieniu dla każdego dobra osobno w rejestr zaciągać i w kancelaryi na pogotowiu trzymaó do wglądnięcia dla każdego.

§. 16. Po upływie terminu do zgłoszenia zameldowanego, winien sąd z urzędu oznaczyć termin do stawienia się na czas przyzwoity, na który wezwani będą posiadacz realności, do poboru uprawniającej, zastępcza funduszu indemnizacyjnego, ustanowiony ze strony administracyjnej (dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego), a zanim ta w życie wejdzie, ze strony komisarza ministeryalnego komisyi uwolnienia gruntowego, tudzież wszyscy, którzy się z jaką pretensyą zgłosili, z wyraźnem namieniem wyszczególnionych w §. 23. skutków niestawiennictwa, a oraz z poleceniem, ażeby na dzień stawienia się, przynieśli ze sobą dokumenta oryginalne i inne akta pomocne, do wykazania ich pretensyj służące.

§. 17. Wezwanie doręczyć należy wcześniej i wyjąwszy przypadek §. 12. lit. d) w sposób, przepisany w postępowaniu sądowem co do doręczenia pozwów pierwszych.

Sąd ma się o tem przekonać jeszcze przed terminem stawienia się i nalegać na przesłanie brakujących może wykazów doręczenia.

Diese Anmerkung hat die Rechtswirkung, dass auf die nach diesem Termine zur Eintragung gelangenden Hypothekar-Gläubiger bei dieser Verhandlung von Amtswegen kein Bedacht genommen wird (§. 20).

§. 12. Die Anmeldung kann mündlich oder schriftlich geschehen und hat zu enthalten:

- a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens und Wohnortes (Hausnummer) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
- b) den Betrag der ungesprochenen Hypothekar-Forderung sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, insoweit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;
- c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
- d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Kronlandes hat, die Namhaftmachung eines daselbst befindlichen Bevollmächtigten zur Annahme der gerichtlichen Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung würden abgesendet werden.

§. 13. Für nicht eigenberechtigte Personen, für Gemeinden und andere Körperschaften, für die unter öffentlicher Verwaltung oder Controle stehenden Fonde, dann für Lehen, Fideicommisses u. dgl. haben die nach den besonderen gesetzlichen Bestimmungen bestehenden Vertreter und Organe die Anmeldung einzubringen.

§. 14. Wer die Anmeldung in der bestimmten Frist einzubringen unterlässt, wird so angesehen, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihm treffenden Reihenfolge eingewilligt hätte, wird bei der Verhandlung nicht weiter gehört, und es treffen ihn sonach auch die weiteren Folgen, welche im §. 23 auf das Ausbleiben eines zur Tagsatzung vorgeladenen Hypothekar-Gläubigers gesetzt sind.

Wird die Richtigkeit oder die bücherliche Rangordnung einer nicht angemeldeten Forderung bei der Verhandlung bestritten, so finden die §§. 39 und 40 ihre Anwendung.

§. 15. Die einlangenden Anmeldungen sind zu sammeln, gleich nach der Einlangung für jedes Gut abgesondert in ein Verzeichniss einzutragen, und in der Kanzlei zu Jedermanns Einsicht bereit zu halten.

§. 16. Nach Ablauf der zur Anmeldung eingeräumten Frist hat das Gericht von Amtswegen eine Tagsatzung auf einen angemessenen Termin anzuberaumen, zu welcher der Besitzer des bezugsberechtigten Gutes, der von der Verwaltungsbehörde (Direction) des Entlastungsfondes (und bevor dieser ins Leben tritt, von dem Grundentlastungs-Ministerial-Commissär) bestellte Vertreter des Entlastungsfondes und Alle, die eine Forderung angemeldet haben, unter ausdrücklicher Anführung der im §. 23 bestimmten Folgen des Ausbleibens, und mit dem Auftrage vorzuladen sind, die zur Darthung ihrer Ansprüche dienlichen Original-Urkunden und Behelfe zur Tagsatzung mitzubringen.

§. 17. Die Zustellung hat, den Fall des §. 12, lit. d) ausgenommen, auf die in der Gerichtsordnung für die Zustellung erster Klagen vorgeschriebene Art und rechtzeitig zu geschehen.

Das Gericht hat sich in geeigneter Zeit noch vor der Tagsatzung hievon zu überzeugen, und die Einsendung der allenfalls noch fehlenden Zustellungsausweise zu betreiben.

§. 18. Jeżeli posiadacz realności, jego zastępca prawny, albo wykazany pełnomocnik, nie może być wezwany, wtedy należy na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowić dla niego kuratora ad actum.

Jeżeli zachodzi spór o posiadanie dobra, między dwiema lub więcej osobami, lub jeżeli się znajduje w spólnem posiadaniu kilku osób, te osoby ustanowić winny do rozprawy z wierzycielami hipotecznymi spólnego pełnomocnika i takowego wymienić sądowi ośm dni przed terminem, w przeciwnym bowiem razie, sąd ustanowić ma na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum, i do stawienia się na termin zaważać. Jeżeli dobro w sekwestracji się znajduje, także i sekwestra przyzwać należy.

§. 19. Jeżeli dobro obciążone jest substytucją, należy oprócz posiadacza, wezwać substytuta, a jeżeli jest ustanowiony kurator substytucyi, także i tego. Równie we wszystkich przypadkach czystego użytkowania, należy przyzwać tak użytkującego jak też właściciela, lub zastępcę, ustanowionego do czuwania nad prawami tego ostatniego. Przy lennachs należy wezwać wazalów, przy lennachs cesarskich prokuratorę rządową, a przy lennachs prywatnych, właściciela lenna.

§. 20 Do rozprawy będą zapozwani (§. 11) ci tylko wierzyciele hipoteczni, którzy swe pretensye w wyznaczonym terminie zameldowali. Wszelakoż wierzycielom, wciągnięnym po upływie terminu edyktałnego, wolno będzie na dniu stawienia się obecnymi być i praw swych dochodzić, niemniej też domagać się prawa wyborezego w §. 28. niniejszej ustawy wskazanego, jeżeli nie są ogólnie wyłączeni od kapitału indemnizacyjnego, wedle postanowień §. 3.

§. 21. Ma także sąd z urzędu przygotować zupełny wyciąg tabularny wszystkich hipotecznych ciężarów realności, równie jak superciężarów, który rozprawie za podstawę służyć ma. Kto na terminie sądowym twierdzi, że tymczasowo w stanie tabularnym zaszła zmiana jaka, ten to udowodnić powinien.

§. 22. Jeżeli jeden lub kilku z wezwanych interesentów nie stanęło na terminie wyznaczonym, winien sąd przed rozpoczęciem rozprawy dochodzić, czy wezwania zostały należycie doręczone.

a) Jeżeli brakuje wykazów doręczenia ich dotyczących, należy ze stronami, które stanęły, o ile to być może, zająć się pertraktacją, wszakże oraz odroczyć termin i ozaajnić dzień i godzinę tegoż stronom, które się stawily za pomocą protokołu, przez nich podpisać się mającego, tym zaś, którzy nie stawili się w sposób §-m 17-m wskazany.

b) Jeżeliby na terminie odroczonym, niektórzy z tych ostatnich, znowu nie stanęli, a oraz brakowałyby i wykazów doręczenia, należy z obecnymi postąpić wedle lit. a), i termin wprowadzić jeszcze raz odroczyć. jednakże powtórnie nieobecnym nie należy już wzywać, atoliż będą ustanowieni na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorowie i zarazem edyktem zawiadomieni.

c) Piśmienne oświadczenia stron nie będą uwzględniane.

§. 23. Jeżeli wezwanie należycie nastąpiło, a wierzyciel ani osobiście, ani przez wylegitymowanego pełnomocnika nie stawa, uważanym będzie takowy, jakoby wyra-

§. 18. Kann der Besitzer des Gutes, sein gesetzlicher Vertreter oder ausgewiesene Bevollmächtigte nicht vorgeladen werden, so ist auf seine Gefahr und Kosten ein Curator ad actum zu bestellen.

Ist der Besitz des Gutes zwischen zwei oder mehreren Personen streitig oder befindet sich dasselbe in dem Mitbesitze mehrerer Personen, so haben dieselben für die Verhandlung mit den Hypothekargläubigern einen gemeinschaftlichen Bevollmächtigten acht Tage vor der Tagsatzung dem Gerichte namhaft zu machen, widrigens von demselben auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator ad actum zu bestellen und zur Tagsatzung vorzuladen ist. Ist das Gut in Sequestration, so ist auch der Sequester beizuziehen.

§. 19. Wenn das Gut mit dem Substitutions-Bande behaftet ist, so ist nebst dem Besitzer auch der Substitut, und wenn ein Substitutions-Curator besteht, dieser vorzuladen. Ebenso ist in allen Fällen des blossen Fruchtgenusses sowohl der Fruchtniesser als der Eigenthümer oder der zur Wahrung der Rechte des letzteren bestehende Vertreter beizuziehen. Bei Lehen-gütern sind die Vasallen, ferner bei landesfürstlichen Lehen die Kammerprocuratur und bei Privatlehen die Lehensherren vorzuladen.

§. 20. Nur diejenigen Hypothekar-Gläubiger, die in der festgesetzten Frist ihre Forderungen angemeldet haben, werden zur Verhandlung vorgeladen (§. 11). Doch steht es den nach Ablauf des Edictal-Termines eingetragenen Gläubigern frei, bei der Tagsatzung zu erscheinen und ihre Ansprüche, sowie das im §. 28 dieses Gesetzes angedeutete Wahlrecht geltend zu machen, in soferne sie nach den Bestimmungen des §. 3 nicht von dem Entlustungs-Capitale überhaupt ausgeschlossen sind.

§. 21. Zugleich hat das Gericht von Amtswegen einen vollständigen bücherlichen Extract über sämtliche Hypothekar-Lasten des Gutes und die allfälligen Super-Haftungen beizuschaffen, welcher der Verhandlung zur Grundlage zu dienen hat. Wenn Jemand bei der Tagsatzung eine inzwischen eingetretene Aenderung in dem Tabularstande behauptet, so liegt ihm ob, den Beweis zu liefern.

§. 22. Das Gericht hat bei der Tagsatzung vor Beginn der Verhandlung, wenn ein oder mehrere der vorgeladenen Interessenten nicht erschienen wären, zu erheben, ob die Zustellung an dieselben gehörig geschehen sei.

- a) Fehlen die betreffenden Zustellungsausweise, so ist mit den erschienenen Parteien, soweit es thunlich ist, die Verhandlung zu pflegen, sofort aber die Tagsatzung zu erstrecken, und Tag und Stunde derselben den erschienenen Parteien sogleich mittelst eines von ihnen zu unterfertigenden Protokolles, den ausgebliebenen aber nach §. 17 bekannt zu geben;
- b) sollten bei der erstreckten Tagsatzung einige dieser Letzteren wieder nicht erscheinen und die Ausweise über die erfolgte Zustellung fehlen, so ist mit den Erschienenen nach lit. a) vorzugehen, und die Tagsatzung zwar nochmals zu erstrecken, jedoch sind die wiederholt Ausgebliebenen hiezu nicht mehr vorzuladen, sondern auf ihre Gefahr und Kosten Curatoren zu bestellen, wovon sie durch Edict zu verständigen sind;
- c) auf blosser schriftliche Aeusserungen der Parteien ist kein Bedacht zu nehmen.

§. 23. Ist die Vorladung gehörig geschehen, und erscheint der Gläubiger weder in Person noch durch einen ausgewiesenen Bevollmächtigten, so wird er so angesehen, als wenn er

znie zezwolił na to, ażeby pretensya jego przekazaną została do kapitału indemnizacyjnego, a to w tej następności kolejnej; jaką w porządku tabularnym oznaczono (§. 29.).

Traci też wszelkie prawo czynienia jakiegokolwiek zarzutu i użycia jakiegobądź środka prawnego przeciw ugodzie, w myśl §. 5. patentu z dnia 25. Września 1850, między stawającymi stronami zawartej, wszakże z tą suppozycją, że jego pretensya, w miarę tabularnego porządku do kapitału indemnizacyjnego przekazaną lub w miarę §. 29. na posiadłości ziemskiej, zabezpieczoną została.

Zachodzi spór co do prawdziwości lub tabularnego porządku pretensyi, sąd postąpić winien wedle §. 39 i 40. Nie dopuszcza się usprawiedliwienia niestawiennictwa.

§. 24. Jeżeli zaś nie stawa zapozwany posiadacz, lub względnie zastępca jego, w ówczas należy na koszt i niebezpieczeństwo jego, ustanowić kuratora ad actum, z którym tak długo z wszelkim prawnym skutkiem, czynności odbywać należy, dopóki nie stanie uprawniony albo sam, albo przez pełnomocnika.

Jeżeli zapozwany zastępca funduszu indemnizacyjnego nie stawa, nie odracza się termin stawienia się li tylko z tej okoliczności, lecz czynności odbywane być mają i bez jego interwencji.

§. 25. Oprócz przypadków §§-fami 22. i 24. wskazanych, odroczone być może termin sądowy wtedy tylko, jeżeli przeszkoda, nie do zwalczenia, w drodze stoi postępowaniu bezzwłocznemu i odpowiedniemu.

O tem stanowi sąd, bez dalszego odwołania się.

Jeżeli nie można ukończyć rozprawy w jednym dniu, należy takową dalej prowadzić dnia drugiego, a według potrzeby dniami następującymi, aż do jej ukończenia.

§. 26. Na terminie sąd przedewszystkiem starać się powinien, ażeby między wszystkimi stawającymi stronami, przyszła do skutku ugoda względem tego, jakie pretensye przekazane być mają do kapitału indemnizacyjnego, a które przeciwnie pozostawione na dobrach samych.

Ugoda takowa, gdy przyjdzie do skutku, będzie to samo działać, co ugoda sądowa.

§. 27. Do prawomocności uczynionych oświadczeń przez zastępców osób niewłaściano-uprawnionych, gmin i innych korporacyj, fideikomisów, funduszków pod publicznym zarządkiem zostających, i t. p., niepotrzeba szczególnego konsensu władz dotyczących, opiekę lub administracyę sprawujących.

§. 28. Każdy na terminie sądowym stawający wierzyciel, względem którego nie przyszła z dłużnikiem żadna do skutku ugoda, i którego oraz prawo tabularne nie jest z natury tej własności, iżby w miarę sędziowskiego zawyrokowania, na posiadłości ziemskiej zostawać musiało, ma prawo żądać, ażeby był na posiadłości ziemskiej zabezpieczony, lub też do kapitału indemnizacyjnego przekazany.

Jeżeli takowy wierzyciel, przekazanie do kapitału indemnizacyjnego wybrał, natędy ma dłużnik prawo przekazanie to, wypłatą natychmiast załatwić.

Przeciwnie, wierzyciel, którego należytość podczas preraktacyi ani nie zapada, ani też wypowiedzianą być nie może, ma prawo żądać, ażeby albo na gruncie i ziemi

in die Ueberweisung seiner Forderung auf das Entlastungs-Capital nach Massgabe der durch die bücherliche Rangordnung bestimmten Reihenfolge ausdrücklich eingewilliget hätte (§. 29).

Er verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittels gegen ein von den erschienenen Interessenten im Sinne des §. 5 des Patenten vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Massgabe ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder nach Massgabe des §. 29 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Wird die Richtigkeit oder bücherliche Rangordnung der Forderung bestritten, so hat das Gericht nach §. 39 und 40 vorzugehen. Das Rechtsmittel der Rechtfertigung des Ausbleibens von der Tagsatzung ist unzulässig.

§. 24. Erscheint dagegen der vorgeladene Besitzer, beziehungsweise dessen Vertreter nicht, so ist auf seine Gefahr und Kosten ein Curator ad actum zu bestellen, mit welchem so lange unter voller Rechtswirkung zu verhandeln ist, bis der Besitzer persönlich oder durch einen Bevollmächtigten erscheint.

Bleibt der vorgeladene Vertreter des Entlastungs-Fondes aus, so ist die Tagsatzung wegen dieses Umstandes allein nicht zu erstrecken, sondern die Verhandlung auch ohne seine Dazwischenkunft zu pflegen.

§. 25. Ausser dem Falle der §§. 22 und 24 findet eine Erstreckung der Tagsatzung nur dann Statt, wenn der unverzüglichen zweckmässigen Verhandlung ein unüberwindliches Hinderniss entgegensteht.

Hierüber hat das Gericht ohne Zulassung einer weiteren Berufung zu entscheiden.

Kann die Verhandlung an einem Tage nicht beendet werden, so ist sie am zweiten, und nach Erforderniss an den nächstfolgenden Tagen bis zur Beendigung fortzusetzen.

§. 26. Bei der Tagsatzung hat das Gericht vor Allem zwischen den erschienenen Parteien ein Uebereinkommen darüber zu versuchen, welche Forderungen auf das Entlastungs-Capital zu weisen seien, und welche dagegen auf dem Gute selbst zu verbleiben haben.

Wird ein Uebereinkommen erzielt, so hat dasselbe die Wirkung eines gerichtlichen Vergleiches.

§. 27. Zur Rechtsgiltigkeit der abgegebenen Erklärungen der Vertreter von nicht eigenberechtigten Personen, von Gemeinden und anderen Corporationen, Fideicommissen, unter öffentlicher Verwaltung stehenden Fonden u. dgl. bedarf es keines besonderen Consensus der betreffenden Pflschafts- oder Administrativ-Behörden.

§. 28. Jeder bei der Tagsatzung erscheinende Gläubiger, rücksichtlich dessen ein Einverständnis mit dem Schuldner nicht vorliegt, und dessen bücherliches Recht seiner Natur nach nicht so beschaffen ist, dass es nach Massgabe des richterlichen Erkenntnisses auf Grund und Boden haftend bleiben muss, hat das Recht zu fordern, dass er entweder auf Grund und Boden versichert bleibe, oder auf das Entlastungs-Capital überwiesen werde.

Wählt derselbe die Ueberweisung auf das Entlastungs-Capital, so hat der Schuldner das Recht, denselben sogleich durch Zahlung zu befriedigen.

Dagegen hat derjenige Gläubiger, dessen Forderung zur Zeit der Verhandlung weder fällig, noch sofort aufkündbar ist, das Recht zu fordern, dass er entweder auf Grund und Boden

zabezpieczonym został, albo też, ażeby kwota kapitału indemnizacyjnego, jaka do zastawowego pokrycia jest potrzebna, sądownie była złożoną.

§. 29. Pretensye tych wierzycieli, którzy się nie zgłosili, lub na terminie nie stali, przekazane zostaną do kapitału indemnizacyjnego, jeżeli takowe z kolei następują, wraz z trzechletnimi prowizjami, o ile nie jest wykazanem, że już są spłacone, wszakże z zastrzeżeniem dalszego w tej mierze poszukiwania.

Jeżeli pretensya takowa podczas rozprawy nie jest płatną, natenczas ma prawo dłużnik żądać, ażeby tylko na posiadłości ziemskiej ciążyła, jeżeli w pierwszych dwóch trzecich wartości jej (§. 32) jest zabezpieczoną.

§. 30. Jeżeli żaden z wierzycieli nie obiera kapitału indemnizacyjnego, lub jeżeli ten kapitał tym wyborem i przekazaniem wspomnianych w §. 29. pretensyi nie jest wyczerpany, natedy uprawniony do poborów posiadacz realności, ma prawo żądania, ażeby kapitał, lub reszta takowego została jemu przekazaną, lub też między wierzycieli rozdzieloną.

§. 31. Jeżeli uprawniony w przypadku §. 30, ku temu się oświadczy, że kapitał indemnizacyjny między hipotecznych wierzycieli ma być podzielony, natedy ci, o ile ich pretensye są płatne, albo mogą być wypowiedzianemi i nie ukazują się być w pierwszych dwóch częściach wartości gruntowej zabezpieczonemi, a to, najpierw ostatni, potem bezpośrednio poprzedzający i t. d. do kapitału indemnizacyjnego winni być przekazani.

Jeżeli tem przekazaniem kapitał indemnizacyjny nie został wyczerpany, natenczas resztę posiadaczowi dobra przekazać należy.

§. 32. Za wartość dobra uważa się w sto-nasób wzięta kwota jednorocznego podatku gruntowego bez dodatku. Posiadacz dobra ma przeto na terminie wyznaczonym przedłożyć wykaz rocznej kwoty zwyczajnego podatku gruntowego.

§. 33. Jeżeli na realności ciąży ósmiina, istniejąca w niektórych krajach koronnych, zostaje nią posiadłość gruntowa aż do ósmej części wartości obciążona, dopóki zniesienie tego ciężaru w swym czasie nie nastąpi, które to ciężenie oraz przeniesieniem być ma na ósmą część kapitału indemnizacyjnego, stanowiącego część składową ogólnej wartości dobra. Względem czasu i sposobu zniesienia tego prawnego ciężenia, nastąpią osobne przepisy.

§. 34. Przy rentach i innych podobnych pretensjach, względem których nie ma wyrażonej pewnej summy kapitałowej w księdze publicznej, należy, jeżeli przyjdzie na nie kolej przeniesienia na kapitał indemnizacyjny, a strony zgodzą się na pewną sumę zaspokajającą, przekazać takową na kapitał indemnizacyjny.

Jeżeli taka ugoda do skutku nie przyjdzie, kwota do pokrycia renty potrzebna, ma być sądownie oznaczona i na kapitał indemnizacyjny przekazana.

§. 35. Wszelkie pretensye hipoteczne, nie ciążące w kwotach pieniężnych, liczbami oznaczonych, o ile nie ciążą już wedle natury swej na gruncie i ziemi (§. 28), należy na terminie w kwotach pieniężnych likwidować.

Jeżeli w tym przedmiocie nie nastąpi ugoda między wierzycielem i dłużnikiem, należy sprawę odesłać na drogę prawa, a pretensyę nieoznaczoną, do wyboru wierzyci-

versichert bleibe, oder dass der zu seiner pfandrechtlichen Deckung erforderliche Betrag des Entlastungs-Capitals gerichtlich hinterlegt werde.

§. 29. Die Forderungen derjenigen Gläubiger, welche sich nicht gemeldet haben, oder zur Tagsatzung nicht erschienen, sind, wenn sie die Reihenfolge trifft, sammt den allfälligen dreijährigen Zinsen, soweit deren Berichtigung nicht ausgewiesen wird, mit Vorbehalt der weiteren Austragung auf das Entlastungs-Capital zu überweisen.

Ist jedoch eine derartige Forderung zur Zeit der Verhandlung nicht fällig, so hat der Schuldner das Recht zu fordern, dass dieselbe lediglich auf Grund und Boden haftend bleibe, in soweit sie in den ersten zwei Drittheilen des Werthes desselben (§. 32) versichert erscheint.

§. 30. Wählt kein Gläubiger das Entlastungs-Capital, oder wird letzteres durch diese Wahl und durch die Ueberweisung der im §. 29 bezeichneten Forderung nicht erschöpft, so hat der bezugsberechtigte Besitzer des Gutes das Recht, zu begehren, dass das Capital, oder dessen Restbetrag entweder ihm zugewiesen, oder unter die Gläubiger vertheilt werde.

§. 31. Erklärt sich der Berechtigte in dem Falle des §. 30, dass das Entlastungs-Capital unter die Hypothekar-Gläubiger zu vertheilen sei, so müssen sich dieselben, in soweit ihre Forderungen fällig, oder sofort aufkündbar sind, und nicht in den ersten zwei Drittheilen des Werthes von Grund und Boden versichert erscheinen, und zwar zuerst der Letzte, dann der Nächstvorhergehende u. s. f. auf das Entlastungs-Capital überweisen lassen.

Wird das Entlastungs-Capital durch diese Zuweisung nicht erschöpft, so ist der Rest dem Besitzer des Gutes zuzuweisen.

§. 32. Als Gutswerth hat der hundertfache Betrag der einjährigen Grundsteuer ohne Zuschlag zu gelten. Der Besitzer des Gutes hat den Ausweis über den Jahresbetrag der ordentlichen Grundsteuer zur Tagsatzung mitzubringen.

§. 33. Haftet die in einigen Kronländern gesetzlich bestehende Octava auf dem Gute, so bleibt bis zur seinerzeitigen Aufhebung dieser Haftung Grund und Boden bis zum achten Theile des Werthes damit belastet, und ist diese Haftung zugleich auch auf den achten Theil des Entlastungs-Capitals, welches einen Bestandtheil des gesammten Gutswerthes bildet, zu übertragen. Ueber den Zeitpunkt und die Modalitäten der Aufhebung dieser gesetzlichen Haftung werden besondere Bestimmungen erfolgen.

§. 34. Bei Renten und anderen derlei Forderungen, bei denen im öffentlichen Buche kein bestimmter Capitals-Betrag ausgedrückt erscheint, ist, wenn sie die Reihe der Uebertragung auf das Entlastungs-Capital trifft, und die beteiligten Parteien sich über einen bestimmten Abfertigungsbetrag einigen, dieser auf das Entlastungs-Capital zu überweisen.

Kömmt ein derartiges Einverständniss nicht zu Stande, so ist der zur Bedeckung der Rente erforderliche Betrag gerichtlich zu bestimmen und auf das Entlastungs-Capital zu überweisen.

§. 35. Alle Hypothekar-Forderungen, welche nicht in ziffermässigen Geldbeträgen haften, sind, in soferne sie nicht ihrer Natur nach auf Grund und Boden haften zu bleiben haben (§. 28), bei der Tagsatzung in ziffermässigen Geldbeträgen zu liquidiren.

Kömmt hierüber zwischen dem Gläubiger und dem Schuldner kein Vergleich zu Stande, so ist die Sache auf den Rechtsweg zu verweisen und die unbestimmte Forderung nach Wahl

ciela, albo pozostawić na posiadłości ziemskiej, albo zabezpieczyć na kapitale indemnizacyjnym.

W ostatnim przypadku, nie może po odtrąceniu poprzedzających na kapitał indemnizacyjny przekazanych pretensyj, pozostająca tegoż kapitału reszta, przed rostrzygnięciem sprawy, dalej być rozdzieloną.

§. 36. Przy przekazywaniu długów hipotecznych do kapitału indemnizacyjnego, należy takowe obliczyć, bez względu na wyższą lub niższą stopę procentową (§. 47), zaległe prowizye zaś, w miarę tego, o ile im równe przysłuża z kapitałem pierwszeństwo.

Zaległe prowizye, należy obrachować aż do końca miesiąca, w którym się odbywa rozprawa.

Jeżeli to się dzieje przed dniem 1-m Listopada 1851, w którym fundusz indemnizacyjny dopiero w życie wstępuje, należy odnieść obrachunek do 31. Października.

§. 37. Wszelkie pretensye należy w razie przekazania ich do kapitału indemnizacyjnego obliczyć podług praw istniejących, w monecie konwencyjnej.

§. 38. Rzeczywistości pretensyi jedynie tylko dłużnik przeczyć może. Wierzycielom przystoi tylko przeczyć prawu zastawu, albo porządkowi kolejnemu pretensyi poprzedzającej.

§. 39. Jeżeli zaprzeczoną jest całkowicie, czy w części rzeczywistość pretensyi, przychodzącej z kolei do przekazania na kapitał indemnizacyjny według zasad niniejszych, ma sąd najpierw starania przyłożyć, aby przyprowadził do skutku ugodę między stronami spór wiodącemi.

Jeżeli się to skutecznie nie da, pretensya lub kwota w sporze będąca, przekazaną zostanie tymczasowo do kapitału indemnizacyjnego, z zastrzeżeniem dalszego jej załatwienia, a stronom zostawiona będzie wolność spór swój rozstrzygnąć w zwykłej prawa drodze.

Kwota kapitału, odmówiona wierzycielowi w tej osobnej rozprawie sądowej, będzie przeto przedmiotem późniejszego przekazania (§. 58).

§. 40. Jeżeli zajdzie spór o prawo zastawu lub o porządek tabularny pretensyi, należy w tym przedmiocie natychmiast czynności rozpocząć, a nawet i w tym razie, gdyby wierzyciel hipoteczny nie stanął, orzecnąć w głównej rezolucyi, li tylko na podstawie stanu tabularnego.

Przeciw takiemu orzeczeniu tylko rekurs ma miejsce (§. 46).

§. 41. Jeżeli do kapitału indemnizacyjnego, przekazana zostanie pretensya, superpozyecyami obciążona, lub w inny sposób związana, przeniesienie takowe inaczej stać się nie może, jak tylko z zabezpieczeniem praw interesentów dotyczących (§. 52).

§. 42. Wierzyciele hipoteczni, których pretensye całkowicie lub w części przeniesione być mają na kapitał indemnizacyjny, winni, oprócz przypadków §§. 35. i 39. przedłożyć przy rozprawie zapisy długu, w ich posiadaniu zostające. Jeżeli złożone nie zostaną z jakiegobądź powodu, może dłużnik żądać, ażeby ta część kapitału indemnizacyjnego wydana została dopiero po złożeniu lub umorzeniu takowych. W przy-

des Gläubigers entweder auf Grund und Boden zu belassen oder auf dem Entlastungs-Capitale sicher zu stellen.

Im letzteren Falle kann der nach Abzug der vorhergehenden auf das Entlastungs-Capital gewiesenen Forderungen erübrigende Rest desselben vor Austragung der Sache nicht weiter vertheilt werden.

§. 36. Bei der Ueberweisung hypothecirter Schulden auf das Entlastungs-Capital sind dieselben ohne Rücksicht auf den höheren oder geringeren Zinsfuß (§. 47), die rückständigen Zinsen aber in dem Masse, in welchem ihnen gleiche Priorität mit dem Capitale zusteht, in Anschlag zu bringen.

Die rückständigen Zinsen sind stets bis zum Schlusse des Monats zu berechnen, in welchem die Verhandlung stattfindet.

Geschieht diess vor dem 1. November 1851, an welchem Tage der Entlastungsfond erst ins Leben tritt, so ist die Abrechnung auf den 31. October 1851 zu pflegen.

§. 37. Alle Forderungen sind im Falle einer Ueberweisung auf das Entlastungs-Capital in Conventions-Münze nach den bestehenden Gesetzen zu berechnen.

§. 38. Die Richtigkeit einer Forderung kann nur vom Schuldner bestritten werden. Die Gläubiger sind bloss befugt, das Pfandrecht oder die Rangordnung einer vorangehenden Forderung zu bestreiten.

§. 39. Wird die Richtigkeit einer Forderung, welche die Reihenfolge zur Uebertragung auf das Entlastungs-Capital nach den gegenwärtigen Grundsätzen zu treffen hätte, ganz oder theilweise bestritten, so versucht das Gericht vor Allem einen Vergleich zwischen den streitenden Theilen zu vermitteln.

Gelingt dieses nicht, so wird einstweilen die Forderung oder der streitige Betrag derselben mit dem Vorbehalte der weiteren Austragung auf das Entlastungs-Capital gewiesen und den Partien überlassen, ihren Streit im ordentlichen Rechtswege zur Entscheidung zu bringen.

Jener Betrag des Entlastungs-Capitals, welcher in diesem abgesonderten Rechtsverfahren dem Gläubiger abgesprochen wird, bildet sofort den Gegenstand einer nachträglichen Zuweisung (§. 58).

§. 40. Wird das Pfandrecht oder die bücherliche Rangordnung einer Forderung bestritten, so ist hierüber sogleich zu verhandeln und auch in dem Falle, dass der betreffende Hypothekar-Gläubiger nicht erschienen ist, lediglich auf Grundlage des Tabular-Standes in der Haupt-Erledigung selbst zu erkennen.

Gegen dieses Erkenntniss findet nur das Rechtsmittel des Recurses Statt (§. 46).

§. 41. Wird eine Forderung auf das Entlastungs-Capital gewiesen, welche mit Super-Sätzen belastet oder sonst vinculirt ist, so kann diese Zuweisung nur mit Verwahrung der Rechte der betreffenden Interessenten geschehen (§. 52).

§. 42. Jene Hypothekar-Gläubiger, deren Forderungen ganz oder theilweise auf das Entlastungs-Capital übertragen werden sollen, sind ausser dem Falle des §. 35 und 39 zu verhalten, die in ihrem Besitze befindlichen Schuldverschreibungen bei der Verhandlung einzulegen. Werden dieselben aus was immer für einem Grunde nicht eingelegt, so kann der Schuldner begehren, das dieser Theil des Entlastungs-Capitals nur gegen Beibringung, oder erst nach Amortisirung der

padkach, niniejszym patentem wskazanych, stanowi się termin amortyzacyjny trzechmiesięczny.

§. 43. Po ukończeniu rozprawy, winien sąd jak najspieszniej wydać orzeczenie.

W sądach krajowych wszystkie orzeczenia, zasadzające się na rozstrzygnięciu sądu, z powodu, że nie przyszła żadna do skutku ugoda, przedstawiane będą w senatach, składających się z jednego prezydującego i z czterech głosujących, w oddzielnych posiedzeniach.

§. 44. Orzeczenie wydane będzie w formie rezolucyi, i doręczone uprawnionemu w całość, swej osnowie, interesowanym zaś wierzycielom tylko w wyciągu, o ile dotyczy własnej ich pretensyi, bez różnicy, czy orzeczenie zawiera rozstrzygnięcie sądu, czy też tylko intymację ugody.

Oryginał, czy też odpis urzędowy całkowitego orzeczenia, należy złożyć w kancelaryi, i wolno jest każdemu wglądać weń, lub wziąć z niego odpis, przez samą stronę sporządzony.

§. 45. Jeżeli orzeczenia doręczyć nie można z jakiegobądź powodu, ani pełnomocnikowi jej (§. 12. lit. *d*), natedy należy je tylko przybić i dzień przybicia zanotować.

§. 46. Przeciwno orzeczeniom sądu, wolno jest każdemu niemającemu się być pokrzywdzonym w prawach swoich, założyć rekurs do sądu, który orzekł w pierwszej instancyi, w terminie, nie mogącym być przedłużonym nad dni 14, po upływie którego sąd przedłoży takowy wraz ze wszystkimi aktami i relacją swoją do sądu drugiej instancyi. Jeżeli kilka podano rekursów, należy takowe naraz przedłożyć. Przeciw rozstrzygnięciu wyższego sędziego, potwierdzającemu orzeczenie pierwszego sędziego, rekurs nie ma miejsca.

Podania o przywrócenie do pierwotnego stanu, z powodu upłynionego terminu rekursowego, należy wprost odrzucić.

§. 47. Przez prawomocne przekazanie hipotecznych należności na kapitał indemnizacyjny, dłużnik, czy to osobisty, czy hipoteczny, przestaje być dłużnikiem tychże pretensyj.

Za takowe wydane będą pięcio-procentowe po imieniu brzmiące zapisy długu uwolnienia gruntowego w dotyczącym kraju koronnym, bez względu na stopę ich pierwotną.

§. 48. Po nastąpieniu prawomocności orzeczenia sądowego, należy pretensje całkowicie, czy w części do kapitału indemnizacyjnego przekazane, lub na nim zabezpieczone, w miarę tegoż przekazania wykreślić z księgi publicznej, a zarazem tamże przekazany kapitał indemnizacyjny z dobra, do poboru uprawniającego odpisać.

§. 49. Jeżeli przeniesiona pozycya, równocześnie i na innej realności cięży należy jej wykryślenie i ztamtąd zarządzić z urzędu lub na żądanie strony.

Przy takowych spółnych hipotekach, ma w ogóle służyć za zasadę, iż takowe przy owej realności wzięte będą pod urządowanie, która pierwiej przyjdzie pod rozprawę. Jeżeli takowe wcale nie, albo niezupełnie na kapitał indemnizacyjny zostały prze-

selben ausgefolgt werde. In den Fällen dieses Patentos ist die Amortisations-Frist auf 3 Monate festzusetzen.

§. 43. Nach geschlossener Verhandlung hat das Gericht mit möglichster Beschleunigung zur Erledigung zu schreiten.

Bei Landesgerichten sind alle derlei Erledigungen, welche eine Entscheidung des Gerichtes voraussetzen, weil kein Vergleich erzielt worden ist, in Senaten von einem Vorsitzenden und vier Stimmführern und in eigenen abgesonderten Sitzungen in Vortrag zu bringen.

§. 44. Die Erledigung hat in Form eines Bescheides zu geschehen, und ist, es mag dieselbe eine Entscheidung des Gerichtes oder die blosse Intimation eines Vergleiches enthalten, dem Besitzer des Gutes dem vollen Inhalte nach, den beteiligten Gläubigern aber nur mittelst Auszuges in Betreff ihrer eigenen Forderung hinauszugeben.

Das Original, oder eine ämtliche Abschrift der vollständigen Erledigung ist in der Kanzlei aufzulegen, und ist Jedermann zu gestatten, hievon die Einsicht oder Abschrift zu nehmen, welche letztere die Partei jedoch selbst zu besorgen hat.

§. 45. Kann die Zustellung aus was immer für einem Grunde weder an die Partei selbst, noch an ihren Bevollmächtigten bewerkstelliget werden (§. 12, lit. d), so ist der Bescheid lediglich bei Gericht anzuschlagen, und der Tag der geschehenen Affigirung anzumerken.

§. 46. Gegen die Entscheidungen des Gerichtes steht jedem, der sich dadurch in seinen Rechten gekränkt glaubt, der Recurs offen, welcher bei dem Gerichte, das die Entscheidung in erster Instanz gefällt hat, in der unerstreckbaren Frist von 14 Tagen zu überreichen und von diesem nach Ablauf der Frist mit allen Acten dem Gerichte zweiter Instanz berichtlich vorzulegen ist. Sind mehrere Recurse überreicht worden, hat diese Vorlegung unter Einem zu geschehen. Gegen die Entscheidung des höheren Richters, wodurch die erstrichterliche bestätigt wird, findet keine weitere Berufung Statt.

Gesuche um Wiedereinsetzung in den vorigen Stand wegen versäumter Recurs-Frist sind ohne weiteres zu verwerfen.

§. 47. Durch die rechtskräftig gewordene Ueberweisung der Hypothekar-Forderungen auf das Entlastungs-Capital hört sowohl der Personal- als Hypothekar-Schuldner auf, Schuldner dieser Forderungen zu seyn.

Für dieselben werden ohne Rücksicht auf ihren früheren Zinsfuss fünfpercentige auf den Namen lautende Grundentlastungs-Schuldverschreibungen des betreffenden Kronlandes hinausgegeben.

§. 48. Nach eingetretener Rechtskraft der richterlichen Erledigung sind jene Forderungen, welche ganz oder theilweise auf das Entlastungs-Capital überwiesen oder darauf sichergestellt worden sind, nach Mass der erfolgten Ueberweisung im öffentlichen Buche zu löschen, und ist daselbst unter Einem das zugewiesene Entlastungs-Capital von dem bezugsberechtigten Gute abzuschreiben.

§. 49. Haftet die übertragene Post gleichzeitig auch auf einer anderen Realität, so ist deren Löschung auch dort von Amtswegen oder über Begehren der Partei zu veranlassen.

Bei derlei Simultan-Hypotheken hat überhaupt als Grundsatz zu gelten, dass dieselben bei jener Realität in Behandlung genommen werden, welche früher zur Verhandlung kömmt. Sind dieselben hiebei gar nicht oder nicht gänzlich auf das Entlastungs-Capital übertragen

niesione, tedy te (względnie reszta) powtórnie wzięte będą pod rozprawę przy drugiej, w zastaw danej realności.

§. 50. Sąd powinien dalej władzy administracyjnej funduszu indemnizacyjnego, pod względem na zmiany, jakieby tymczasem zaszły w osobie interesentów, oznajmić na czyje imię i na jakie kwoty pojedyncze zapisy długu uwolnienia gruntowego wystawić należy, od którego dnia prowizye mają być płacone, tudzież którym osobom takowe zapisy długu bezpośrednio mają być wydane, i jakie summy przeciwnie będą oddane sądowi albo innej władzy do przechowania lub do dalszego niemi zarządzenia. Jeżeli nie jest wiadoma osoba tego, któremu ostatecznie wydać się ma zapis długu, należy takowy wystawić na nazwę dobra, do poboru uprawniającego, i w swoim czasie przepisać.

§. 51. Bezpośrednio wydane będą z funduszu indemnizacyjnego te tylko kwoty kapitału indemnizacyjnego, które uprawnionemu do poborów posiadaczowi zostały przekazane. Kwoty zaś przyznane w §. 13. osobom lub dobrom, jako do poborów uprawnionym, należy przesłać władzy opiekuńczej lub administracyjnej. Wszelkie inne w sądzie będą złożone.

§. 52. Sąd winien o złożeniu takowych zawiadomić wierzycieli interesowanych, a w rezolucyi dotyczącej, jeżeli żadna nie zachodzi przeszkoda, dozwolić natychmiast ich wydania, i to w takim razie bez opłaty za liczenie, zresztą przy wydaniu zachować winien sąd środki ostrożności prawem przepisane.

Dla wierzycieli przekazanych do kapitału indemnizacyjnego, którzy się nie zgłosili, lub dla tych, których miejsce pobytu jest niewiadome, należy wedle przepisów istniejących ustanowić kuratorów. Kwoty kapitału indemnizacyjnego, przekazane wspomnianym w §. 13. osobom lub dobrom, jako wierzycielom hipotecznym, należy właściwej władzy przesłać do dalszego niemi zarządzenia, gdyż przeciwnie te wszystkie we własnem zachowaniu sądu pozostać mają, które w przypadkach §§. 28, 31, 33, 34, 35, 39. i 41. natychmiast nie mogą być wydane.

§. 53. Sąd winien przy wydaniu, zapis długu na mocy §. 42 zatrzymany, lub od strony przedłożony skasować, przekreślając go, jeżeli pretensya całkowicie na kapitał indemnizacyjny została przeniesioną; jeżeli zaś przeniesienie było tylko częściowe, odpisać kwotę zaspokojoną na dokumencie, który stronie składającej go, ma być zwrócony.

V. Postępowanie przy kapitałach indemnizacyjnych, częściowo oznaczonych.

§. 54. Wedle powyższych postanowień §§. 6—53, także i w przypadku §. 4. ad 1, b. postępować należy, gdy jedna tylko część kapitału indemnizacyjnego jest oznaczoną, jednakże w wspomnianych §-m 3. i 11. zanotowaniach w księdze publicznej, tudzież w edykcie konwokacyjnym, jako i w ostatecznej rezolucyi sądu, musi jasno być wyrażona ta okoliczność, iż kapitał indemnizacyjny częścią tylko jest oznaczony, którego cyfra przytem dokładnie będzie podana; nadto nadmienić należy w edykcie skutki prawne, wynikające z zaniedbanego oznajmienia wedle §. 14. i §. 29, z tem dalszem

worden, so werden sie (rückwärtlich der Rest) bei der zweiten verpfändeten Realität neuerlich in Verhandlung gezogen.

§. 50. Das Gericht hat ferner der Verwaltungsbehörde des Entlastungs-Fondes mit Rücksicht auf die etwa inzwischen in der Person der Interessenten eingetretenen Veränderungen bekannt zu geben, auf wessen Namen und für welche Beträge die einzelnen Grundentlastungsschuldverschreibungen auszustellen, von welchem Tage die Zinsen zu verabfolgen sind, dann welchen Personen die Schuldverschreibungen unmittelbar auszufolgen, und welche Beträge dagegen dem Gerichte oder einer anderen Behörde zur Aufbewahrung oder weiteren Veranlassung zu übergeben seien. Ist die Person desjenigen, dem eine Schuldverschreibung endlich auszufolgen seyn wird, nicht bekannt, so ist die letztere auf den Namen des bezugsberechtigten Gutes auszustellen, und seinerzeit unzuschreiben.

§. 51. Die unmittelbare Ausfolgung von Seite des Entlastungs-Fondes findet nur bezüglich der dem bezugsberechtigten Besitzer zugewiesenen Beträge des Entlastungs-Capitals Statt. Jene Beträge, welche den im §. 13 bezeichneten Personen oder Gütern als Bezugsberechtigten zugewiesen wurden, sind der betreffenden Pflugschafts- oder Administrativ-Behörde zu übermitteln. Alle Uebrigen sind dem Gerichte zu übergeben.

§. 52. Dieses hat von dem Einlangen die beteiligten Hypothekargläubiger zu verständigen, und in dem diessfälligen Bescheide, sobald kein Anstand obwaltet, sogleich die Ausfolgung, und zwar in diesem Falle zähltaxfrei zu bewilligen, im Uebrigen aber bei der Erfolgslassung die gesetzlichen Vorsichten zu beobachten.

Für jene auf das Entlastungs-Capital verwiesenen Gläubiger, die sich nicht gemeldet haben, oder deren Aufenthaltsort unbekannt ist, sind nach den bestehenden Anordnungen Curatoren zu bestellen. Jene Beträge des Entlastungs-Capitals, welche den im §. 13 benannten Personen oder Gütern als Hypothekargläubigern zugewiesen wurden, sind der zuständigen Behörde zur weiteren Verfügung zu übermitteln, wogegen alle jene in der eigenen Aufbewahrung des Gerichtes zu bleiben haben, welche in den Fällen der §§. 28, 31, 33, 34, 35, 39 und 41 nicht sogleich ausgefolgt werden können.

§. 53. Das Gericht hat bei der Ausfolgung, die nach §. 42 zurückbehaltene oder von der Partei beigebrachte Schuldverschreibung, wenn die Forderung gänzlich auf das Entlastungs-Capital übertragen wurde, mittelst Durchstreichung zu cassiren, wenn aber die Ueberweisung nur theilweise geschehen ist, den getilgten Betrag auf der Urkunde abzuschreiben, und letztere der Partei, welche sie eingelegt hat, zurückzustellen.

V. Verfahren bei theilweise ermittelten Entlastungs-Capitalien.

§. 54. Nach den vorstehenden Bestimmungen der §§. 6—53 ist auch in dem Falle des §. 4, ad 1 b), zu verfahren, wenn nämlich nur ein Theil des Entlastungs-Capitals ermittelt ist; jedoch muss bei den im §. 3 und 11 gedachten Anmerkungen im öffentlichen Buche, dann in dem Vorrufungs-Edicte, sowie in der Enderledigung des Gerichtes dieser Umstand, dass das Entlastungs-Capital nur theilweise ermittelt ist, sowie die Ziffer desselben klar ausgedrückt werden. Ferners ist in dem Edicte die Rechtsfolge der unterlassenen Anmeldung nach §. 14 und 29 mit dem weiteren Beisatze anzuführen, dass die stillschweigend angenommene Ein-

dłożeniem, iż domniemane przez milczenie zezwolenie na przekazanie do kapitału indemnizacyjnego także i na kwoty, jeszcze oznaczyć się mające, rozciągniętem będzie.

§. 55. Jeżeli oznaczona część kapitału indemnizacyjnego, nie jest dostateczną, ażeby nań przekazać wszystkie pretensye hipoteczne, na żądanie posiadacza realności do poborów uprawniającej, albo którego z wierzycieli rozpocząć należy rozprawę co do rzetelności i porządku kolejnego kapitałów hipotecznych i co stosownem, zawyrokwować (§§. 35. 39. 40).

§. 56. Ostateczne przekazanie kapitału indemnizacyjnego zawsze o tyle tylko rozciągać się może, jak dalece takowe do cyfry już jest oznaczone.

Nie ma miejsca przekazanie ewentualne.

§. 57. Ile razy dalsza część kapitału indemnizacyjnego jest oznaczona, przedsięwzięcie się rozprawa i przekazanie podług powyższych postanowień §§. 54 — 56; wszelakoż w edyktie, ci tylko wierzyciele do zgłoszenia się z swemi pretensjami mają być zawezwani, którzy od czasu upływu dawniejszego terminu edyktalnego, nowe nabyli prawa tabularne.

Na termin, do stawienia się wyznaczony, zapozwani być mają, oprócz hipotecznych wierzycieli, w skutek edyktu zgłaszających się, także i owi wierzyciele, którzy w miarę poprzedzającej rozprawy do później wywiedzionego kapitału indemnizacyjnego, z pretensjami swemi wystąpić mają prawo.

VI. Późniejsze przekazanie kapitałów indemnizacyjnych.

§. 58. Jeżeli kwota jaka kapitału indemnizacyjnego, wzięta do przechowania sądowego, stosownie do §. 52. wolną się staje, takowa wzięta będzie pod rozprawę, albo w toku zostającą, albo rozpocząć się mającą (§. 57), względem przekazania znalezionej części kapitału indemnizacyjnego.

Jeżeli zaś w takowym razie rozprawa względem zupełnie oznaczonego kapitału indemnizacyjnego już uskutecznioną została, natenczas przekazać należy kwoty wolne bez ogłoszenia edyktu, po wysłuchaniu tych interesentów, którzy w miarę poprzedzającej rozprawy do tego jeszcze prawo mają. Przed wydaniem zapisów długu uwolnienia gruntowego do rąk strony, należy przepisać takowe we funduszu indemnizacyjnym (§. 51).

VII. Postępowanie, jeżeli kapitał indemnizacyjny nie jest jeszcze oznaczony.

§. 59. W przypadku §. 4 ad 2, gdzie indemnizacya kapitału, wedle cyfry ani w całości, ani w części nie jest wywiedziona, winien sąd starania przyłożyć, by uskutecznił między interesentami ugodę, którzy na żądanie posiadacza dobra, do poboru uprawniającego, mają być zawezwani.

Jeżeli ugody nie uskuteczniiono, tedy na żądanie ostatniego względem rzetelności i porządku kolejnego kapitałów hipotecznych rozprawę toczyć i zawyrokwować należy (§§. 35. 39. 40.), zresztą zaś rozprawę wtedy tylko znowu rozpocząć, jeżeli kapitał indemnizacyjny albo w całości albo przynajmniej w części wedle cyfry jest oznaczony.

Ostateczne tegoż przekazanie, na wszelki sposób, dopiero po tym czasie nastąpić może.

willigung in die Ueberweisung auf das Entlastungs-Capital auch für die noch zu ermittelnden Beträge desselben zu gelten habe.

§. 55. Reicht der ermittelte Theil des Entlastungs-Capitals nicht zu, um alle Hypothekarforderungen darauf zu überweisen, so ist doch über Begehren des Besitzers des bezugsberechtigten Gutes oder eines Gläubigers über die Richtigkeit und Rangordnung der Hypothekar-Capitalien zu verhandeln und zu erkennen (§§. 35, 39, 40).

§. 56. Die definitive Zuweisung des Entlastungs-Capitals kann sich immer nur in soweit erstrecken, als dasselbe bereits ziffermässig ermittelt ist.

Eine eventuelle Zuweisung findet nicht Statt.

§. 57. So oft ein weiterer Theil des Entlastungs-Capitals ermittelt worden ist, ist die Verhandlung und Zuweisung nach den vorstehenden Bestimmungen der §§. 54 — 56 vorzunehmen; jedoch sind in dem Edicte nur jene Gläubiger zur Anmeldung ihrer Ansprüche aufzufordern, welche seit Ablauf des früheren Edictal-Termines neue bücherliche Rechte erworben haben.

Zu der Tagsatzung sind nebst den in Folge dieses Edictes sich meldenden Hypothekar-Gläubigern auch jene Gläubiger vorzuladen, welche nach Massgabe der vorhergegangenen Verhandlung auf das später ermittelte Entlastungs-Capital noch einen Anspruch zu stellen berechtigt sind.

VI. Nachträgliche Zuweisung von Entlastungs-Capitalien.

§. 58. Wird ein nach §. 52 in die gerichtliche Verwahrung übernommener Betrag des Entlastungs-Capitals frei, so ist derselbe, wenn noch eine Verhandlung über die Zuweisung eines später ermittelten Theiles des Entlastungs-Capitals im Zuge ist, oder bevorsteht (§. 57), in diese einzubeziehen.

Hat dagegen in einem solchen Falle die Verhandlung über das vollständig ermittelte Entlastungs-Capital bereits stattgefunden, so hat die Zuweisung der freigewordenen Beträge ohne Erlassung eines Edictes über allfällige Einvernehmung jener Interessenten, welche nach Massgabe der vorhergegangenen Verhandlung noch einen Anspruch haben, zu geschehen. Vor der Ausfolgung der Grundentlastungs-Schuldverschreibungen an die Partei ist deren Umschreibung bei dem Entlastungsfonde zu bewerkstelligen (§. 50).

VII. Verfahren, wenn das Entlastungs-Capital noch nicht ermittelt ist.

§. 59. In dem Falle des §. 4 ad 2, wo die Capitals-Entschädigung der Ziffer nach weder ganz, noch theilweise ermittelt ist, hat das Gericht ein Uebereinkommen zwischen den Interessenten, welche auf Begehren des Besitzers des bezugsberechtigten Gutes zu einer Tagsatzung vorzuladen sind, zu versuchen.

Wird ein Uebereinkommen nicht erzielt, so ist doch über Verlangen des Letzteren über die Richtigkeit und Rangordnung der Hypothekar-Capitalien zu verhandeln und zu erkennen (§§. 35, 39, 40), im Uebrigen aber die Verhandlung erst dann wieder aufzunehmen, wenn das Entlastungs-Capital ganz oder wenigstens zum Theile ziffermässig ermittelt ist.

Die definitive Zuweisung des Letzteren kann jedenfalls erst nach diesem Zeitpuncte erfolgen.

§. 60. Dla spiesniejszego, niniejszem wskazanego postępowania, przyznaje się posiadaczowi dobra uprawniającego, prawo pozwania pojedynczego wierzyciela hipotecznego, drogą skargi wzywającej, którego pretensya wedle §. 35. w nieoznaczonej ciąży kwocie, by wedle cyfry udowodnił jej likwidalność, a to zanim wytoczoną zostanie rozprawa względem przekazania kapitału indemnizacyjnego.

VIII. Szczególne postanowienia.

A. Jeżeli na dobro, do poborów z posiadaniem uprawniające, konkurs otworzono albo je w egzekucyę wzięto.

§. 61. Jeżeli dobro sprzedane zostało drogą egzekucyi, lub na takowe konkurs otworzono, toczyć się winna rozprawa o przekazanie kapitału indemnizacyjnego przed instancją egzekucyjną, względnie konkursową, podług istniejących ku temu ustaw.

To nie dotyczy tego przypadku, jeżeli część jaka kapitału indemnizacyjnego już została przekazaną.

B. Dla fideikomisów.

§. 62. Przy dobrach fideikomisowych nie ma miejsca słuchanie wierzycieli hipotecznych, w myśl przepisów istniejących, lecz kapitał indemnizacyjny, uważany być ma za zastępujący kapitał fideikomisowy, względem odłączonych i w publicznej księdze odpisać się mających praw poborów, z posiadania realności wypływających.

Zapisy długu uwolnienia gruntowego, na fideikomis wystawić się mające, oddane będą władzy fideikomisowej, która je pod sądowe bierze przechowanie i tabularne ciężenia w księgach depozytowych uwidocznić ma.

C. Dla dóbr, wyłącznie z praw pobierania składających się.

§. 63. Jeżeli jaki przedmiot tabularny albo księgi gruntowej dotyczący, wyłącznie z takich składa się praw pobierania, które wskutek uwolnienia gruntowego zaistniały, lub wykupić się mają, tedy kapitał indemnizacyjny, na ich miejsce wstępujący, przez właściwą władzę sądu rzeczowego, w sposób, jak to się dzieje przy cenie kupna sądownie sprzedanej realności, podzielić, a potem tabularne wciągnięcia ze wszystkimi ciężarami wykreślić należy.

Rozdzielenie to odbędzie się w miarę, jak postępuje wypośredniczenie kapitału indemnizacyjnego, w którym to razie przekazana tylko część tego ostatniego, w księdze publicznej będzie odpisana, aż nastąpi zupełne wykreślenie.

§. 64. Jeżeli taka realność zupełnie wolna jest od obciążeń, natędy pozostawia się uprawnionemu posiadaczowi tabularnemu, natychmiast żądać wykryślenia kapitału indemnizacyjnego, i oraz aby na podstawie pozwolenia takowego, bez różnicy, czy kapitał już jest oznaczony lub nie, przekazany został przez władzę administracyjną funduszu indemnizacyjnego.

D. Dla dóbr, które w publicznych księgach nie są wciągnięte.

§. 65. Jeżeli dobro, do poborów uprawniające, w żadnej publicznej księdze nie jest wciągnięte (np. przy kościołach, probostwach i t. d.), natenczas niniejsze postanowienia, żadnego nie mają zastosowania, lecz komisya krajowa uwolnienia gruntowe-

§. 60. Zur Förderung des hier vorgezeichneten Verfahrens wird dem Besitzer eines bezugsberechtigten Gutes das Recht eingeräumt, auch einen einzelnen Hypothekar-Gläubiger, dessen Forderung nach §. 35 im unbestimmten Betrage haftet, ehe noch die Verhandlung wegen Zuweisung des Entlastungs-Capitals eingeleitet wird, im Aufforderungswege zur ziffermässigen Liquidirung zu belangen.

VIII. Besondere Bestimmungen.

A. Wenn das bezugsberechtigte Gut in Concurs oder in Execution gezogen wird.

§. 61. Ist das Gut im Executionswege veräussert oder in Concurs gezogen worden, so ist die Verhandlung über die Zuweisung des Entlastungs-Capitals von der Executions-, beziehungsweise der Concurs-Instanz nach den bestehenden Gesetzen zu pflegen.

Eine bereits ausgesprochene Zuweisung eines Theiles des Entlastungs-Capitals wird jedoch hierdurch nicht berührt.

B. Für Fideicommissse.

§. 62. Bei Fideicommiss-Gütern findet die Einvernehmung der Hypothekar-Gläubiger im Sinne der vorstehenden Vorschriften nicht Statt, sondern es ist das Entlastungs-Capital als Fideicommiss-Surrogat-Capital für die abgetrennten und im öffentlichen Buche abzuschreibenden Bezugsrechte des Gutes zu behandeln.

Die auf das Fideicommiss auszustellenden Grundentlastungs-Schuldverschreibungen sind der Fideicommiss-Behörde zu übergeben, welche dieselben in gerichtliche Verwahrung zu nehmen und die bücherlichen Haftungen in den Depositenbüchern ersichtlich zu machen hat.

C. Für Güter, welche ausschliessend aus Bezugsrechten bestehen.

§. 63. Besteht ein Landtafel- oder Grundbuchkörper ausschliessend aus solchen Bezugsrechten, welche in Folge der Grundentlastung aufgehoben oder abzulösen sind, so ist das an deren Stelle tretende Entlastungs-Capital von der zuständigen Realgerichtsbehörde, wie der Kaufschilling einer gerichtlich veräusserten Realität zu vertheilen, und sodann die bücherliche Einlage mit allen Haftungen zu löschen.

Diese Vertheilung kann auch successiv in dem Masse als die Ermittlung des Entlastungs-Capitals fortschreitet, geschehen, in welchem Falle immer nur der zugewiesene Theil des letzteren im öffentlichen Buche abzuschreiben kömmt, bis die gänzliche Löschung erfolgt.

§. 64. Ist ein solcher Gutskörper gänzlich unbelastet, so steht dem eigenberechtigten bücherlichen Besitzer frei, die Löschung desselben sogleich zu begehren, und sich auf Grund der Löschungsbewilligung das Entlastungs-Capital, ob dasselbe schon vermittelt ist oder nicht, von der Verwaltungsbehörde des Entlastungsfondes zuweisen zu lassen.

D. Für Güter, welche in den öffentlichen Büchern nicht eingetragen sind.

§. 65. Ist das bezugsberechtigte Gut in keinem öffentlichen Buche eingetragen (wie z. B. bei Kirchen, Pfarren u. dgl.), so finden die gegenwärtigen Bestimmungen keine Anwendung, sondern es hat sich die Grundentlastungs-Landescommission über die Frage, wem das Ent-

go co do tej kwestyi, czy kapitał indemnizacyjny ma być wydany, wedle okoliczności z tą władzą porozumieć się winna, która wedle przepisów prawnych obowiązana jest czuwać i kontrolę wykonywać nad zarządem majątku.

E. Dla Gorycy i Istrii.

§. 66. W książęconem hrabstwie Gorycy i margrabstwie Istrii, dla przepisanych tu czynności urzędowych jest właściwym jedynie sąd krajowy, w §. 2. namieniony, w siedzisku komisji ministeryalnej znajdujący się.

Czynności te w części, gdzie istnieją dla nabycia praw hipotecznych księgi notyfikowe, rozpoczęte być mają bez względu na tę okoliczność, że prawa do poborów nie są wciągnięte w księgę publiczną.

W namienionych częściach kraju, te tylko prawa do poborów od rozprawy uwolnione są, które jako datki fundacyjne, albo jako składki dla kościołów, probostw, szkół i na cele gminne od zobowiązanych zupełnie bez upustu trzeciej części, wykupione lub jako dziesięcina plebańska wynagrodzone być mają; w tej mierze winna komisja ministeryalna, dla wydania kapitału indemnizacyjnego, wedle okoliczności, z tą porozumieć się władzą, której obowiązkiem, wedle istniejących przepisów prawnych, czuwać i kontrolę prowadzić nad zarządem majątku, należącego osobie uprawnionej.

§. 67. W namienionych częściach kraju, termin do zgłoszenia się z pretensjami hipotecznymi, w księgach notyfikowych wciągniętymi, w edykcie z tym dodatkiem będzie rozpisany, iż podział kapitału indemnizacyjnego między zgłaszających się wierzycieli hipotecznych, bez względu na nie zgłaszających, się będzie przedsięwzięty, i że reszta dotychczasowemu uprawnionemu wydana zostanie, wyjąwszy ten przypadek, że ten ostatni samby jako dłużnik wciągnięcia pretensyi do rozprawy zażądał, zaczemby na wierzycieli hipotecznych spadły wyrażone w §. 14. i 19. niniejszej ustawy skutki, z zaniedbania zgłoszenia się pochodzące, dosłownie namienić się mające.

F. Dla Solnogradu.

§. 68. W księstwie Solnogradu, ze względem na §. 91. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. Października 1849, jest z reguły do przepisanych tu czynności urzędowych, ten sąd powiatowy przeznaczony, w którego okręgu znajduje się zamieszkanie uprawnionego.

Wyjątkowo jest sąd krajowy w Solnogradzie przynależnym, jeżeli zniesione prawo pobierania albo dobro, do którego należało, wciągniętem jest do tabuli hipotecznej dawnego sądu miejskiego i szlacheckiego, albo gdzie to nie ma miejsca, jeżeli uprawniony mieszka w okręgu sądu powiatowego Solnogradzkiego, lub się nie znajduje w granicach kraju koronnego.

§. 69. Prawa do pobierania za wykupieniem zniesione, wyłączają się od rozprawy, a komisja krajowa uwolnienia gruntowego, ma się dla wydania kapitału wykupienia, wedle okoliczności, z tą porozumieć władzą, której obowiązkiem jest czuwać i kontrolę utrzymywać nad zarządem majątku uprawnionemu przynależącego.

§. 70. Co się tyczy praw do pobierania, za stosownem wynagrodzeniem zniesionych, bez różnicy, czy istniały same przez się, czy też połączone były z posiadłością

lastungs-Capital auszufolgen sei, nach Umständen mit jener Behörde ins Einvernehmen zu setzen, welcher nach den bestehenden gesetzlichen Vorschriften die Obsorge oder Controle über die Vermögensgebarung zusteht.

E. Für Görz und Istrien.

§. 66. In der gefürsteten Grafschaft Görz und der Markgrafschaft Istrien ist für die hier vorgeschriebenen Amtshandlungen lediglich das im §. 2 bestimmte Landesgericht am Sitze der Ministerial-Commission zuständig.

Dieselben sind in demjenigen Theile, wo die Notifikationenbücher zur Erwerbung von Hypothekarrechten bestehen, ohne Rücksicht auf den Umstand einzuleiten, dass die Bezugsrechte nicht in ein öffentliches Buch eingetragen sind.

In den genannten Landestheilen sind nur diejenigen Bezugsrechte, welche entweder als Stiftungsrechnisse, oder als Sammlungen für Kirchen, Pfarren, Schulen und für Gemeindezwecke von den Verpflichteten vollständig ohne Einlassung eines Drittels abzulösen, oder als pfarrherrlicher Zehent zu entschädigen sind, von dieser Verhandlung ausgeschlossen, und es hat sich die Ministerial-Commission in dieser Beziehung wegen der Ausfolgung des Entlastungs-Capitals nach Umständen mit jener Behörde ins Einvernehmen zu setzen, welcher nach den bestehenden gesetzlichen Vorschriften die Obsorge oder Controle über die Vermögensgebarung der berechtigten Person zusteht.

§. 67. In den genannten Landestheilen soll die Frist zur Anmeldung für die in den Notifikationenbüchern eingetragenen Hypothekar-Forderungen in dem Anmelde-Edicte mit dem Beisatze ausgeschrieben werden, dass die Vertheilung des Entlastungs-Capitals unter die angemeldeten Hypothekar-Gläubiger ohne Rücksicht auf diejenigen, die sich nicht gemeldet haben, vorgenommen und der Rest dem bisherigen Bezugsberechtigten ausgefolgt werden wird, es wäre denn, dass letzterer selbst als Schuldner die Einbeziehung der Forderung in die Verhandlung begehren würde, wobei sodann den Hypothekar-Gläubiger die im §. 14 und 29 dieses Gesetzes ausgedrückten Folgen der unterlassenen Anmeldung, welche wörtlich anzuführen sind, zu treffen haben.

F. Für Salzburg.

§. 68. In dem Herzogthume Salzburg ist mit Rücksicht auf den §. 91 der Ministerial-Verordnung vom 4. October 1849 zu den hier vorgeschriebenen Amtshandlungen in der Regel das Bezirksgericht bestimmt, in dessen Sprengel der Bezugsberechtigte seinen Wohnsitz hat.

Ausnahmsweise ist das Landesgericht in Salzburg zuständig, wenn das aufgehobene Bezugsrecht oder das Gut, zu dem es gehörte, in der Hypotheken-Tabelle des ehemaligen Stadt- und Landrechtes eingetragen erscheint, oder wo diess nicht der Fall ist, wenn der Berechtigte im Sprengel des Bezirksgerichtes Salzburg wohnt, oder sich nicht innerhalb des Kronlandes befindet.

§. 69. Die gegen Ablösung aufgehobenen Bezugsrechte sind von dieser Verhandlung ausgeschlossen, und die Grundentlastungs-Landescommission hat sich wegen Ausfolgung des Ablösungs-Capitals nach Umständen mit jener Behörde ins Einvernehmen zu setzen, welcher nach den bestehenden Vorschriften die Obsorge oder Controle über die Vermögensgebarung des Berechtigten zusteht.

§. 70. Rücksichtlich der gegen billige Entschädigung aufgehobenen Bezugsrechte, sie mögen für sich allein bestanden haben, oder mit einem Grundbesitze verbunden gewesen seyn, sind alle

ziemską, wezwani być mają do zgłoszenia się wszyscy wierzyciele hipoteczni dotychczasowych uprawnionych dziesięcinnych i urbaryalnych.

Termin do zameldowania nabytych praw hipotecznych, z tym dodatkiem będzie rozpisany, iż przedsięwziętym będzie podział kapitału indemnizacyjnego między zgłaszających się wierzycieli zastawowych, bez względu na niezgłaszających się, i że pozostająca tegoż reszta, dotychczasowemu uprawnionemu wydaną zostanie, jeżeliby dłużnik sam nie żądał wniesienia pretensyi pod rozprawę, w którym to razie dotyczący wierzyciel zastawowy, o ile z swą pretensyą do kapitału indemnizacyjnego przekazanym jest, przeciw temu żadnego dalszego środka prawnego urzeczywistnić nie może.

Jeżeli prawo zastawowe ciążyło tylko na zniesionych prawach poborowych, tedy kapitał indemnizacyjny, na ich miejsce wstępujący, tak ma być podzielony, jak cena kupna sądownie sprzedanej realności, a zarazem wykreśli się tabularne wciągnięcie prawa poborowego i ciężarów, nań zasadzających się.

IX. ○ uwolnieniu od opłaty.

§. 71. Wszelkie podanie, protokoły, dokumenta i sądowe rezolucye i ekspedycye, w rozprawach na mocy niniejszej ustawy przedsięwziąć się mających, równie jak wykreślenia dotyczące i zanotowania w księgach publicznych, za wolne od opłat mają być uważane.

Uwolnienia te, nie rozciągają się jednak na oddzielne postępowanie prawne co do rzeczywistości pretensyj spornych.

X. Zmiana patentu z dnia 25. Września 1850.

§. 72. Zmienione niniejszemi postanowieniami rozporządzenia patentu z dnia 25. Września 1850, nie mają już mocy obowiązującej.

Ministrowie sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i finansów, polecone sobie mają wykonanie niniejszego patentu.

Dano w Naszem cesarskiem głównem i stołecznem mieście Wiedniu dnia 11. Kwietnia w roku tysiąc ośmset pięćdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzecim

Franciszek Józef.

Schwarzenberg. F. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Thun. Csorich.
K. Krauss. Kulmer.

Hypothekar-Gläubiger der bisherigen Zehent- und Urbarsberechtigten zur Anmeldung aufzufordern.

Die Frist zur Anmeldung der darauf erworbenen Hypothekar-Rechte ist mit dem Beisatze auszuschreiben, dass die Vertheilung des Entschädigungs-Capitales unter die angemeldete Pfandgläubiger ohne Rücksicht auf diejenigen, die sich nicht gemeldet haben, vorgenommen und der Rest dem bisherigen Bezugsberechtigten ausgefolgt werden wird, wofern nicht der Schuldner selbst die Einbeziehung der Forderung in die Verhandlung begehren würde, in welchem Falle der betreffende Pfandgläubiger, in soweit er mit seiner Forderung auf das Entschädigungs-Capital überwiesen wird, dagegen kein Rechtsmittel weiterhin geltend machen kann.

Hat das Pfandrecht nur allein auf den aufgehobenen Bezugsrechten gekaftet, so ist das an deren Stelle tretende Entschädigungs-Capital wie der Kaufschilling einer gerichtlich veräußerten Realität zu vertheilen, und die etwaige bücherliche Eintragung des Bezugsrechtes und der darauf begründeten Haftungen zu löschen.

IX. Gebühren-Freiheit.

§. 71. Alle Eingaben, Protokolle, Urkunden und gerichtlichen Erledigungen und Ausfertigungen in den auf Grundlage dieses Gesetzes vorzunehmenden Verhandlungen, und die diessfälligen Löschungen und Anmerkungen in den öffentlichen Büchern sind gebührenfrei zu behandeln.

Diese Befreiungen erstrecken sich jedoch nicht auf das abgesonderte Rechtsverfahren über die Richtigkeit streitiger Forderungen.

X. Abänderung des Patentes vom 25. September 1850.

§. 72. Jene Anordnungen des Patentes vom 25. September 1850, welche durch die vorstehenden Bestimmungen abgeändert erscheinen, haben ausser Kraft zu treten.

Die Minister der Justiz, des Innern und der Finanzen sind mit dem Vollzuge dieses Patenten beauftragt.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am 11. April im Jahre Ein Tausend Acht Hundert Ein und fünfzig, Unserer Reiche im Dritten.

Franc Joseph.

**Schwarzenberg. Ph. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Thun.
Csorich. C. Krauss. Kulmer.**

